Mesikämmen

Kirjoittanut Helmi Latva

Minä karhu karvatassu,
metsän mahtavin kuningas,
karjun kyllä kauhiasti,
pystyyn nokkelasti nousen,
jos mun pienet pentuseni,
karvakuonot kaunokaiset
joutuis vaaran vaanimaksi,
uhkaamaksi metsämiehen.
Talvisen ajan asustan
pesässäni pehmeässä,
huhtikuun lumille kömmin
nuuhkimaan keväistä tuulta.
Kurnii nälkäkin mahassa,
tahtoo suoli syötävätä.
Täytyy tästä tallustella
evähiä etsimähän,
lumen alta antimia.

Kesä kunhan kerkiävi,
antaa luonto atrioita,
hunajapesille pääsen
syömään metsän marjasia.
Kylläisin mahoin makailen
pehmeillä mättähillä.